

MED GUDS VELSIGNELSE I RYGGEN

AF
HENRIK BUNDGAARD
NIELSEN
Generalsekretær i Kirkefondet

Det er et stort og evigt tilbagevendende emne, som er tema for dette nummer af "Kirken i dag" – det med kirken og de unge voksne. Mange menighedsråd har ved workshops og visionsdage spurgt til: "Hvad

kan vi gøre for at få flere unge voksne med ind i kirken?" Måske skal spørgsmålet drejes lidt: "Hvordan vil de unge voksne gerne bruge kirken, og hvad kan vi som kirke gøre for og med dem?" At der rent faktisk bliver gjort meget på den front, vidner dette blads artikler om.

EN RELIGIØS DANDELSE

Vi kan også begynde med at spørge os selv, hvad det er, vi vil, at de unge voksne har ud af et møde med kirken? Og her bliver jeg meget inspireret af tankerne fra højskoleverdenen, hvor Jacob Zakarias Eyermand, forstander på Diakonhøjskolen, i sin artikel taler om det at give de unge voksne en religiøs dannelse. De unge kæmper med deres identitet, med at finde ud af hvem de er, og hvem de gerne vil være. Og det er netop en dannelsesproces, hvor kirken kan hjælpe dem. Nu er der selvfølgelig større muligheder for at gøre dette i intense højskoleforløb over flere måneder. Det er ikke de vilkår, vi arbejder under som kirke. Men jeg synes godt, at vi må sætte barren højt og lade det være en af kirkens målsætninger i arbejdet med de unge voksne: At give dem en religiøs dannelse med ud i livet.

I mange af kirkens tilbud til de unge voksne stiller kirken rammer og ressourcer til rådighed, hvor unge kan mødes i gode fællesskaber med debat, eksistensamtaler, studie-kredse, oplysning og kreativitet, ligesom det diakonale også har en stor plads i kirkens arbejde blandt unge voksne – f.eks. i form af sorggrupper. Mange af de unge er søgende, undersøgende og tvivlende, og hvis kirkens tilbud til dem, som skitseret ovenfor, skal understøtte deres religiøse dannelse, så tror jeg, at det er vigtigt, at de unge i disse aktiviteter møder mennesker, der ikke er bange for at stå ved, at det betyder noget for dem, at de har et kristent ståsted i deres liv, og som tør tage samtaler med de unge i et kristent og religiøst univers og sprog.

STØRRE FOKUS PÅ SPIRITUALITET?

Der henvises i dette blad også til en stor undersøgelse af danskere i alderen 22-35 år foretaget for Vesterbro Sogn. Den viser bl.a., at i denne aldersgruppe er der 19 %, som praktiserer tro, religion eller spiritualitet, og at hver sjette unge voksen ifølge undersøgelsen "savner flere at tale med om tro, religion og spiritualitet – og at deltage i fællesskaber herom". Det må være et oplagt område for folkekirken at gå ind i, og undersøgelsen anbefaler også, at et "større fokus

på spiritualitet muligvis kan gøre folkekirken mere tilgængelig". Denne higen efter en "mere spirituel kristendom" er ikke ny. Allerede i 00'erne opdagede Signe Malene Berg, natkirkepræst ved Københavns Domkirke, denne tendens, hvorfor hun i 2008 udgav bogen "Med hovedet i Himlen og begge ben på jorden", som indeholder små "kristne" ritualer til 28 dage – fra "take-away-bønner til lystænding og små meditative øvelser" som en hjælp "til at gøre troen til en del af dagligdagen".

MED GUDS VELSIGNELSE I RYGGEN

I min sognekirke slutter en af præsterne ofte sin kirkebøn med disse ord: "Og må der altid må være en kirkebænk, hvorfra vi kan rejse os med Guds velsignelse i ryggen". Jeg kom til at tænke på disse ord, da jeg læste en af dette blads artikler om elever på Diakonhøjskolen, som vælger til deres dimission at blive indviet til diakon i kirken, selvom de ikke kommer med en kristen baggrund. Men det har åbenbart stor betydning for dem at få velsignelsen med ud i arbejdslivet. Derfor kunne det være en målsætning for alt, hvad kirken gør for og med de unge voksne (og alle os andre for den sags skyld), at vi altid oplever os sendt ud i livet med Guds velsignelse i ryggen. •

